

הזרזיר והאפון.

הודו

זרזיר אחד מצא פעם גרגיר אפונה, אך הגרגיר היה גדול מדי כדי לבלוע אותו בשלמותו. הזרזיר בא לטחנה כדי שתחצה לו את הגרגיר לשניים. הטחנה חצתה את הגרגיר אבל הוא נתקל בה ולא ניתן היה להוציא אותו. הזרזיר רץ אל הנגר.

"נגר, נגר! תפרק את הטחנה ותוציא את גרגיר האפונה שלי. אחרת מה אוכל? איך אחיה? איך אעוף לארצות הרחוקות?"

ענה לו הנגר:

"גרגיר אפונה זה דבר של מה בכך! בשביל זה לפרק את הטחנה? לך מכאן מהר, זרזיר! לא רוצה

לראות אתך!"
עף הזרזיר לרג'ה והתלונן:
"רג'ה, רג'ה! תעניש את הנגר. הוא לא רוצה

"רני, רני! בקשי מרג'ה שיעניש את הנגר כי הוא לא רוצה לשבור את הטחנה ולהוציא את גרגיר האפונה שלי. איך אחיה? מה אוכל? איך אעוף לארצות הרחוקות?"

אמרה הרני:
"לא נראה לי שגרגיר אפונה הוא די חשוב כדי להטריח את רג'ה. לא, לך מכאן זרזיר קטן!"
בא הזרזיר לנחש וביקש ממנו:
"נחש, נחש. תכיש את

רני. היא לא רוצה לבקש מרג'ה שיעניש את הנגר שלא רוצה לשבור טחנה ולהוציא את גרגיר האפונה שלי. מה אוכל? איך אחיה? איך אעוף

לשבור את הטחנה ולהוציא את גרגיר האפונה שלי! מה אוכל? איך אחיה? איך אסע לארצות רחוקות?"
"זרזיר טיפש!" כעס הרג'ה "תסתלק מכאן! בגלל גרגיר אפונה אעניש את הנגר?"
פנה הזרזיר אל הרני, אשת הרג'ה:

לארצות הרחוקות?"

הנחש ענה לזרזיר:

"איזו בקשה מוזרה. גרגיר אפונה זה דבר פעוט.

בגללו להכאיב לרני? לך מכאן מהר!"

הזרזיר מצא מקל

חזק וביקש אותו:

"מקל! מקל! תכה את

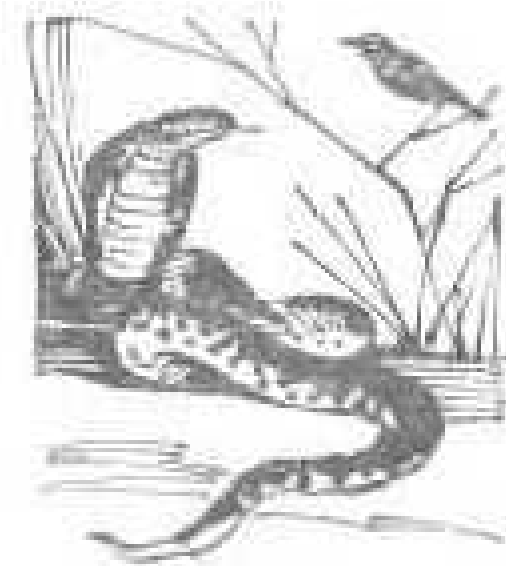
הנחש שלא רוצה

להכיש את רני, שלא

רוצה לבקש את

רג'ה, שלא רוצה

להעניש את הנגר

שלא רוצה לשבור טחנה ולהוציא משם את גרגיר

האפונה שלי. מה אוכל? איך אחיה? איך אעוף

לארצות רחוקות?"

ענה לו המקל: "מה עלה על דעתך? בגלל גרגיר

אפונה להכות לנחש? לך מכאן זרזיר שלא אכה

אתך!"

עף הזרזיר אל האש:

"אש, אש! שרפי את

המקל. הוא לא רוצה

להרביץ לנחש, שלא

רוצה להכיש את רני,

שלא רוצה לבקש מרג'ה

שיעניש את הנגר שלא

רוצה לשבור טחנה ולהוציא את גרגיר האפונה

שלי! מה אוכל? איך אחיה? איך אוכל לעוף לארצות

רחוקות?"

"לא אשרוף את המקל. גרגיר אפונה לא די חשוב

בשביל כך!"

רוצה לבקש מרג'ה שיעניש
את הנגר שלא רוצה לפרק
טחנה ולהוציא ממנה את
גרגיר האפונה שלי! מה
מאוכל? איך אחיה? איך
אעוף לארצות רחוקות?"
"ברח מכאן!" נהם הפיל
"בגלל גרגיר אפונה אשתה
ים שלם? איזה רעיון
טיפש!"

עף הזרזיר למטפס ליאנה וביקש:
"ליאנה, ליאנה, עטפי וקשרי את רגלו של הפיל
שלא רוצה לשתות ים, שלא רוצה לכבות אש, שלא
מוכנה לשרוף מקל, שלא רוצה להרביץ לנחש,
שלא רוצה להכיש לרני, שלא רוצה לבקש מרג'ה

עף הזרזיר עד הים:

"ים! ים! תכבה את האש שלא רוצה לשרוף את
המקל, שלא רוצה להכות את הנחש, שלא רוצה
להכיש את רני, שלא רוצה לבקש מרג'ה שיעניש
את הנגר שלא רוצה לשבור טחנה ולהוציא את
גרגיר האפונה שלי! מה אוכל? איך אחיה? איך
אעוף לארצות רחוקות?"

אמר הים:

"אוי זרזיר זרזיר. גם זו בעיה? האם גרגיר האפונה
הוא דבר גדול כל כך שבשבילו צריך לכבות את
האש? לא, לך מכאן!"

בא הזרזיר לפיל:

"פיל, פיל. שתה את הים כולו. הוא לא רוצה לכבות
את האש, שלא רוצה לשרוף את המקל, שלא רוצה
להרביץ לנחש, שלא רוצה להכיש את רני, שלא

ענה לו העכבר:
"לא, בגלל גרגיר האפונה קטן לא אתחיל לכרסם
את הליאנה. תעזוב אותי בשקט!"
"אהא! אתה עוד תצטער על תשובתך!" אמר

שיעניש את הנגר שלא מוכן לפרק את הטחנה
ולהוציא לי ממנה גרגיר אפונה שלי. מה אוכל? איך
אחיה? איך אוכל לעוף לארצות רחוקות?"
ענתה לו הליאנה:
"זרזיר מכובדי, לא אוכל למלא את בקשתך. ולמה
זה כל כך חשוב – סך הכל גרגיר האפונה קטן?"
עף הזרזיר לעכבר.
"עכבר, עכבר! תכרסם את הליאנה. היא לא רוצה
להחזיק את רגלו של פיל, שלא רוצה לשתות את
הים, שלא רוצה לכבות אש, שלא רוצה לשרוף
מקל, שלא רוצה להכות בנחש, שלא רוצה להכיש
את רני, שלא רוצה לבקש מרג'ה שיעניש את הנגר
שלא רוצה לפרק את הטחנה ולהוציא את גרגיר
האפונה שלי. מה אוכל? איך אחיה? איך אעוף
לארצות רחוקות?"

הזרזיר והלך לחתול.

"חתול, חתול! תאכל את העכבר שלא רוצה לכרסם את הליאנה, שלא רוצה לקשור את רגל הפיל, שלא רוצה לשתות את הים, שלא רוצה לכבות אש, שלא רוצה לשרוף מקל, שלא רוצה להכות בנחש, שלא רוצה להכיש את רני, שלא רוצה להטריח את רג'ה, שלא מעניש את הנגר שלא מוכן לפרק טחנה ולהוציא את גרגיר האפונה שלי. מה אוכל? איך אחיה? איך אעוף לארצות רחוקות?"

החתול היה רעב מאוד. כששמע על העכבר מיד

אמר:

"תוביל אותי אליו!"

העכבר ראה את החתול ואמר מיד:

"חתול, חתול, אל תאכל אותי. מיד אכרסם את

הליאנה!"

הליאנה שמעה את העכבר ואמרה:

"עכבר, אל תכרסם אותי! תכף אכרוך את עצמי

סביב רגלו של הפיל."

כשהפיל רק ראה את הליאנה התחיל לצעוק:

"לא, לא! תניחי לרגליי, ליאנה. מיד אלך לשתות

אמר הנגר, הלך, פירק את הטחנה והוציא את
גרגיר האפונה.
הזרזיר חטף את הגרגיר, הניף כנפיים ועף מעל
הים לארצות רחוקות.

את הים."
שמע הים ואמר:
"אל תייבש אותי, פיל. אכבה את האש."
"אל תכבה, אל תכבה אותי!" קראה האש "אשרוף
את המקל!"
"אל תשרפי אותי, אש. ארביץ לנחש!" קרא המקל.
"אל תרביצו לי! אכיש את רני" לחש הנחש.
ורני, כשרק ראתה את הנחש האיום, צעקה:
"אל תכיש אותי. אני כבר הולכת לרג'ה!"
והיא ביקשה מרג'ה שיעניש את הנגר.
רג'ה קרא לנגר ואמר לו לפרק מיד את הטחנה
ולהוציא את גרגיר האפונה.
"ואם לא תעשה זאת מיד, אעניש אתך בחומרה"
אמר.
"הו רג'ה. אל תעניש אותי. אמלא את כל שתאמר"